

Arrest

nr. 275 251 van 14 juli 2022
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. C. VANHALST
Osseghemstraat 275 / 4
1080 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 april 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 maart 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 mei 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat. J.C. VANHALST en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, komt volgens zijn verklaringen op 19 augustus 2021 België binnen en verzoekt de volgende dag om internationale bescherming. Op 15 maart 2022 verklaart de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) het verzoek kennelijk ongegrond en wordt internationale bescherming geweigerd. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend en dat hij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aangetekend wordt verzonden aan verzoeker, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart de Georgische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit Telavi. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u volgende feiten aan.

In 2011 werd u lid van de jongeren vleugel van politieke partij Georgische Droom (GD). U kreeg de opdracht posters te plakken, mensen aan te spreken en de kantoren van de Nationale Beweging (UNM) te vernielen. Na anderhalve maand stopte u bij GD.

Tien dagen later werd u gearresteerd wegens het bezit van cannabis, hoewel u geen cannabis bij zich had. Na twee dagen in de gevangenis werd u veroordeeld tot een geldboete van 1000 lari en vrijgelaten. U betaalde de boete meteen. Iets later werden de rekeningnummers van u, uw vrouw en uw moeder geblokkeerd. De bank deelde u mee dat er beslag gelegd was op het geld. Bij het ministerie van justitie werd u gezegd dat het beslag gelegd werd omdat de boete nog niet betaald was. Wanneer u het betalingsbewijs voorlegde, zeiden ze dat het een systeemfout was. Nadat u nogmaals betaalde werden uw rekeningen gedeblokkeerd.

In 2020 verklaarde de overheid de eigendom van uw familie over een stuk grond in Tbilisi ongeldig en bouwde er vervolgens appartementen op. Uw vader ging in beroep tegen de beslissing. De rechtszaak over deze grond is nog aan de gang. Naar aanleiding van deze zaak werd u bedreigd door politieman G.C. Om deze reden verliet u Georgië in augustus 2021.

Op 20 augustus 2021 verzocht u in België internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw paspoort voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Omwille hiervan werd ook een versnelde procedure toegepast.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

U vreest bij terugkeer naar Georgië gearresteerd te worden door de politie (p.9). Uw problemen zijn ontstaan na uw vertrek bij de politieke partij Georgische Droom (p.7).

Vooreerst kan helemaal geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u omwille van politieke motieven problemen zou hebben gekend in Georgië.

Zo blijken uw opeenvolgende verklaringen op dit punt ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en het Commissariaat-generaal (CGVS) manifest tegenstrijdig.

Tijdens het interview bij de DVZ werd u expliciet gevraagd wat u vreesde bij terugkeer naar Georgië en of uw activiteit bij GD verband hield met uw vrees, waarop u uitdrukkelijk ontkennend antwoordde (vragenlijst CGVS, nr 3.3). Bij DVZ verklaarde u dat 'de enige reden' waarom u Georgië verliet medische problemen waren. U zei dat u niet vervolgd werd of andere problemen had (vragenlijst CGVS, 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS voerde u echter aan de hierboven besproken problemen gekend te hebben. Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheden tussen uw verklaringen bij DVZ en CGVS zei u eerst dat u bang was omdat uw familie nog in Georgië was en dat u niet op de hoogte was

welke informatie gezocht werd (p.8). Bij DVZ werd u er echter uitdrukkelijk op gewezen dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat uw verzoek verworpen wordt. Wanneer u hier tijdens uw persoonlijk onderhoud op gewezen werd, verklaarde u dat u zicht tijdens het interview bij de DVZ 'moest beperken tot de reisroute (p. 2) en dat de ambtenaar bij DVZ u niet liet uitspreken (p.8). Dit neemt geenszins weg dat u expliciet verklaarde niet vervolgd te worden in Georgië. Bovendien bevestigde u uw verklaringen bij DVZ en kreeg u de mogelijkheid bijkomende problemen te vermelden of informatie toe te voegen (vragenlijst CGVS, 7-8), u kreeg dus wel de mogelijkheid om uit te spreken. De vastgestelde tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen bij DVZ en CGVS verhindert dat er ook maar enig geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas.

Na deze confrontatie tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dat u in Georgië zodanig in elkaar geslagen werd dat elk ledemaat van uw lichaam gebroken was. Wanneer u gevraagd werd waarom u zulke zwaarwichtige feiten pas op het einde van het persoonlijk onderhoud vermeldde, antwoordde u in de war te zijn en met uw gedachten ergens anders te zijn (p.8). Na vijf minuten pauze werd er u nogmaals om verduidelijking gevraagd. U ontkende uw eerdere verklaringen en verklaarde dat u wel gezegd had dat uw ledematen gebroken waren, maar niet dat u in elkaar geslagen was. Vervolgens gaf u toe dat u wel gezegd had dat u in elkaar geslagen was, maar niet dat dit door de politie kwam (p.9). Uw verklaringen met betrekking tot het al dan niet gewelddadige breken van al uw ledematen zijn inconsistent. Bovendien kan er verwacht worden dat u een dergelijk zwaarwichtig feit tijdig in de procedure vermeldt. Dat u dit naliet doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Er kan ook aan dit incident dus geen enkel geloof gehecht worden.

Voort beweerde u ten aanzien van het CGVS dat er een direct verband is tussen uw vertrek bij GD en uw arrestatie door de politie omwille van het bezit van cannabis. Bij het CGVS verklaarde u dat al uw problemen begonnen zijn na uw vertrek bij GD (p. 5, 7) en situeert u de arrestatie tien dagen na het verlaten van de partij. Aangezien u beweerde zich in 2011 bij de partij te hebben aangesloten en na anderhalve maand reeds gestopt te zijn, situeert u deze arrestatie dus ook omstreeks 2011. Bij DVZ verklaarde u echter dat u in 2018 gearresteerd werd, zei u niets over GD of een onterechte veroordeling en had u het over 1 dag in de cel en een boete van 500 lari (vragenlijst CGVS, 3.1, 3.2). De inconsistenties tussen uw verklaringen bij DVZ en CGVS doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U maakt niet aannemelijk dat uw vertrek bij GD aan de basis ligt van uw arrestatie wegens drugsbezit.

In 2011 werd u gearresteerd wegens het bezit van cannabis. U beweert dat u geen cannabis op zak had, maar u brengt geen elementen aan die zouden kunnen staven dat u onterecht veroordeeld werd. U legt geen enkel document voor met betrekking tot deze veroordeling. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u onterecht veroordeeld werd. Zoals gezegd kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u onterecht werd geïnterviewd omwille van het stopzetten van uw beweerde politieke activiteit door GD. U bracht twee dagen in de cel door in afwachting van uw proces, waar u werd veroordeeld tot een geldboete van 1000 lari (€ 267,53 aan de actuele wisselkoers). U toont niet aan dat dit een onredelijke strafmaat is. Wat betreft de dubbele betaling van uw boete en het blokkeren van uw rekeningen moet opgemerkt worden dat uit uw relaas blijkt dat het ministerie van justitie uw rekeningen onmiddellijk deblokkeerde nadat de fout opgemerkt werd. U probeerde achteraf niet het teveel betaalde bedrag te recupereren (p.7). U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat er meer aan de hand is dan een louter administratieve fout.

Daarnaast verklaart u dat de overheid de eigendom van uw familie over een stuk grond in Tbilisi ongeldig verklaarde en er vervolgens appartementen op bouwde. Uw vader ging in beroep tegen de beslissing (p.6). De rechtszaak over deze grond zou nog aan de gang zijn. U legt geen enkel document voor om het bewijs van dit geschil te bewijzen. U slaagt er niet aannemelijk te maken dat u de juridische procedures niet gevolgd werden of dat u onrechtvaardig behandeld werd. U beweert dat de agent G.C. u dreigt te arresteren als u de klacht niet intrekt (p.6). U beweert dat G. u op alle vlakken probeerde te belemmeren en gaf als voorbeeld dat u een boete kreeg voor door het rood licht fietsen (p.6). Een verkeersboete is geen zwaarwichtig feit. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u bij terugkeer naar Georgië gearresteerd zult worden vanwege uw vertrek bij GD.

U slaagt er dus niet in aannemelijk te maken dat u een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt.

Tenslotte voert u aan met medische problemen te kampen, namelijk aderproblemen en een trombose (p.5). U legt geen enkel document voor dat het bestaan van deze medische problemen kan staven. Wat betreft uw medische problemen dient bovendien te worden vastgesteld dat de door u ingeroepen

medische redenen geen verband houden met de criteria van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 483 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 484 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Het paspoort dat u voorlegt kan deze conclusie niet wijzigen, uw identiteit wordt niet betwist door het CGVS.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.
(...)"*

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 1 tot en met 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van het vertrouwensbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM). Hij werpt tevens een beoordelingsfout van de verwerende partij op.

Verzoeker bekritiseert de motieven van de bestreden beslissing als volgt:

"1. Wat betreft de paragrafen 1-2-3-4-5-6 van de motivering van het CGVS :

Algemeen stelt het CGVS hierin dat het om een versnelde procedure gaat, gezien verzoeker afkomstig is van een veilig land Georgië, zoals volgens het CGVS blijkt uit het KB van 14 januari 2022;

Het CG stelt dat er geen elementen kenbaar gemaakt werden en dat er geen specifieke steunmaatregelen verleend werden ;

Gezien het vermoeden dat verzoeker uit een veilig land komt, dient hijzelf het tegenovergestelde te bewijzen. Hij zal trachten documenten te bekomen uit zijn herkomstland teneinde te kunnen bewijzen dat hij er onophoudelijk onder druk wordt gezet, en onder constante bedreiging leeft.

2. Wat de paragrafen 7-8-9 betreft :

Verzoeker vreest bij terugkeer gearresteerd te worden door de politie. Sedert zijn vertrek uit de politieke partij wordt hij voor om het even welk probleem lastig gevallen door de politie en van arrestatie bedreigd. Indien hij zijn klacht bij de rechtbank niet intrekt - voor wat betreft het afnemen van zijn stuk grond (carwash uitbating) - wordt hij door een rechercheur bedreigd van arrestatie. Volgens de CG zouden zijn opeenvolgende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en bij het CGVS manifest tegenstrijdig zijn.

Verzoeker legt uit dat bij zijn interview bij de DVZ de nadruk werd gelegd op zijn gezondheidsproblemen en dat pas nadien hij bij de CG het had over zijn vrees van terugkeer naar zijn oorsprongland en de reden daarvan.

Hij ziet dit niet als zijnde een tegenstrijdigheid doch eerder aan een aaneenschakeling van problemen welke met zijn aanvraag om internationale bescherming te maken heeft.

3. Wat paragraaf 10 betreft :

Verklaring van aanvrager wat zijn interview op DVZ betreft: tijdens zijn eerste interview verklaart hij in Georgië geen problemen te hebben en dat hij er niet vervolgd werd.

Hij verklaart dat expliciet bij DVZ omdat zijn levensgezellin (mevrouw M.M.) er nog verblijft met zijn drie minderjarige kinderen en dat hij schrik heeft dat er hen iets zou overkomen.

Ook bleek dat bij DVZ voornamelijk de nadruk gelegd werd op de reisroute en dat er weinig tijd overbleef voor andere problemen dan zijn gezondheidsproblemen welke hem op het ogenblik van het eerste interview bij DVZ het meeste zorgen maakte;.

Gezien hij diverse bedreigingen had in zijn herkomstland en uit schrik dat er aan zijn familie die er nog verbleef iets zou overkomen, heeft hij zijn probleem tijdens dit eerste interview beperkt tot zijn gezondheidsprobleem.

Inderdaad zijn achterblijvende familie is pas later uit Georgië naar België afgekomen. Zo is het dat M.M. (zijn tweede vrouw, samen met de drie minderjarige kinderen) na hem in België aangekomen. Die heeft ook internationale bescherming aangevraagd op 02.12.2021 zoals blijkt uit bijgaande BIJLAGE 26. **(stuk 5)**

Terwijl de heer J.R. internationale bescherming had aangevraagd op 20.08.2021 volgens bijgaande BIJLAGE 26. **(stuk 4)**

Tijdens het eerste interview op DVZ, verklaren dat hij niet vervolgd werd in Georgië, was om reden van schrik dat zijn familie nog in Georgië verblijvende er problemen zou ondervinden door zijn verklaring aangaande zijn problemen in Georgië.

4. Wat paragraaf 11 betreft :

Op het CG verklaart verzoeker dat hij zodanig in elkaar geslagen was dat elk ledemaat van zijn lichaam gebroken was. Hij verklaart in de war te zijn omdat hij elders is met zijn gedachten en voegt eraan toe dat dit niet het gevolg is van een politie-daad.

Deze verklaring van verzoeker is inderdaad onduidelijk en noodzaakt verdere uitdieping.

Inderdaad, volgens de notities van het persoonlijk onderhoud op 06.01.2022 pag.9 zou die verklaring iets te maken hebben met zijn gezondheidsproblemen.

Het is bijgevolg kort door de bocht vanwege de CG deze verklaring te bestempelen als zijnde een “afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen”

Deze onduidelijkheid kan misschien opgehelderd worden aan de hand van een medisch attest, zoals ten andere de CG zelf voorstelt op voormelde pag.9 :

“Als u medische documenten kunt voorleggen die aantonen dat u een breuk gehad hebt in uw ledematen, dan kan ik dat aannemen”

Er wordt dus afgewacht om de inhoud van deze paragraaf in overweging te kunnen nemen in het asiolverhaal totdat een eventueel bijkomend medisch document hiervoor bekomen kan worden ;

5. Wat de paragrafen 12 - 13 betreft :

Volgens de CG doen de inconsistenties tussen zijn verklaringen bij DVZ en CGVS afbreuk aan de geloofwaardigheid.

Verzoeker heeft zowel bij DVZ als hiervoor (dit bij de CG) het gehad over zijn gezondheidsproblemen en het in de war zijn, wat een plausibele uitleg kan zijn voor het verschil in tijdstippen aangegeven qua zijn vertrek uit de politieke partij GD.

Zijn vroeg vertrek uit de politieke partij GD op zich duidt reeds een zekere graad van “in de war te zijn”.

Hij verklaart vele problemen gehad te hebben : stuk grond afgepakt in Tbilisi waar hij zijn carwash uitbaatte, boetes, arrestatie, cannabis, gebroken ledemaat, enz. .

Verder verklaart verzoeker in feite onterecht veroordeeld te zijn geweest, omdat hij niet in het bezit was van cannabis. Hij heeft geen enkel document dienaangaande bij zich om aan te tonen dat hij een onterechte en onredelijke strafmaat ontving. Hij bracht twee dagen in de cel in afwachting van zijn proces, en werd veroordeeld tot 1000 lari geldboete.

Verder is er sprake van een administratieve of systeemfout : die heeft geen weerslag op zijn aanvraag tot bescherming.

Blijkbaar heeft hij zich tweemaal bij een politieke partij aangesloten in 2011 en in 2018 en heeft hij diverse malen een boete gehad, en diverse malen 1 of 2 dagen cel gehad :

Gezien zijn gezondheidstoestand en hijzelf verklaard heeft in de war te zitten, dienen deze feiten hoogstwaarschijnlijk samen gevoegd te worden en niet als tegenstrijdigheid in een verklaring te worden aanzien.

De moeilijkheid blijkt te zijn : documenten te bekomen welke meer klaarheid kunnen scheppen in zijn verhaal.

Wat de paragrafen 14-15 betreft :

Volgens de CG : de verzoeker heeft het hier over een stuk grond - dat door de overheid van zijn vader afgenomen werd - en waarop hij zijn carwash uitbaatte eigendom van zijn familie dat werd afgenomen. Er wordt verklaart dat de procedure nog hangende is bij de rechtbank.

Hij legt geen enkel document voor waaruit blijkt dat hij onrechtvaardig behandeld werd.

Hij heeft toch details aangaande de agent G., die hem het leven op diverse vlakken lastig maakt en hem bedreigt van arrestatie.

De CG besluit dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij gearresteerd zou worden vanwege zijn vertrek uit de politieke partij bij GD.

Verzoeker tracht documenten te bekomen uit Georgië.

7. Wat de paragrafen 16-17-18 betreft :

Het CG benadrukt dat de medische problemen van aanvrager niets te maken hebben met de aanvraag internationale bescherming noch met de subsidiaire bescherming.

Dat hij voor zijn aderproblemen en een trombose een aanvraag kan indienen op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker preciseert : de aanwezigheid van gezondheidsproblemen staat inderdaad los van zijn aanvraag van internationale bescherming zoals blijkt uit de gegevens van zijn persoonlijk onderhoud van 06.01.2022.

Hij denkt wel een "9ter" aanvraag in te dienen bij DVZ op basis van het bijgaand standaard MEDISCH ATTEST van 17.03.2022. (stuk 6)

Hij tracht documenten te bekomen ter staving van enkele aangehaalde feiten en deze ter zitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te kunnen voorleggen.

Op grond van de aangehaalde argumenten staat vast dat de bestreden beslissing de in het middel aangevoerde beginselen schendt ;

Dat de middelen bijgevolg ernstig zijn.

Tot slot behoudt verzoeker zich het recht voor het verzoekschrift ter terechtzitting nog aan te vullen met nog te bekomen documenten uit Georgië."

2.1.2. Op basis van het voorgaande vraagt verzoeker de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om de bestreden beslissing "te willen vernietigen, en betrokkene het vluchtelingenstatuut toe te kennen" en te beslissen dat Georgië in zijn specifieke situatie "eerder als een voor hem onveilig land dient te worden beschouwd".

2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog volgende stukken bij het voorliggende verzoekschrift:

- bijlage 26 van 2 december 2021 van zijn echtgenote M.M. (stuk 5);
- kopie van een standaard medisch getuigschrift van 17 maart 2022 (stuk 6).

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van internationale bescherming verder integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

2.3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op

eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.3.4. De Raad stelt vast dat verzoeker een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 15 maart 2022 waarbij zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b), van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*

Artikel 57/6/1, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 december 2020 - opnieuw - werd vastgesteld als veilig land van herkomst en tevens figureert in de *update* van 14 januari 2022 (BS 28 februari 2022).

Uit de lezing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en de memorie van toelichting bij het wetsontwerp dat tot deze wet heeft geleid, volgt dat een individueel en effectief onderzoek van het verzoek om internationale bescherming noodzakelijk blijft, maar dat het vermoeden geldt dat er in hoofde van de onderdaan van een veilig land in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aanwezig is. De verzoeker om internationale bescherming die afkomstig is van één van deze veilige landen wordt aldus steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar (wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, DOC 54 2548/001, p. 110-116).

Het loutere feit dat een verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een veilig land van herkomst, *in casu* Georgië, zal dus in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond wordt bevonden. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn verzoek om internationale bescherming kennelijk ongegrond worden bevonden. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

2.3.5. Na lezing van het administratief dossier kan de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, slechts vaststellen dat verzoeker *in casu* geen dergelijke elementen bijbrengt. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd dat verzoeker geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van

herkomst ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon, die internationale bescherming geniet, in aanmerking komt.

2.3.6. Volgens zijn verklaringen vreest verzoeker bij terugkeer naar Georgië gearresteerd te worden door de politie en hij geeft aan dat zijn problemen zijn ontstaan na zijn vertrek bij de politieke partij Georgische Droom.

De Raad stelt vast dat *in casu* in de bestreden beslissing uitgebreid wordt vastgesteld dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan het voorgehouden asielrelaas van verzoeker en dat hij er niet in slaagt aannemelijk te maken dat hij bij terugkeer naar Georgië gearresteerd zal worden vanwege zijn vertrek bij Georgische Droom. Vooreerst kan er helemaal geen geloof gehecht worden aan verzoekers bewering dat hij omwille van politieke motieven problemen zou hebben gehad in Georgië. Zo blijken zijn opeenvolgende verklaringen op dit punt ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken en het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) manifest tegenstrijdig. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker immers expliciet niet vervolgd te worden in Georgië, zijn land van herkomst dat hij omwille van medische problemen verliet. Verder zijn verzoekers verklaringen met betrekking tot het al dan niet gewelddadig breken van al zijn ledematen inconsistent en kan worden verwacht dat hij een dergelijk zwaarwichtig feit tijdig in de procedure vermeldt en niet pas op het einde van het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal. Voorts maakt verzoeker niet aannemelijk dat zijn vertrek bij Georgische Droom aan de basis ligt van zijn arrestatie wegens drugsbezit. Verzoeker beweert wel dat hij in 2011 gearresteerd werd wegens het bezit van cannabis, maar laat na aan te tonen dat hij onterecht veroordeeld werd of dat de strafmaat onredelijk was. Tot slot legt verzoeker geen enkel document neer van de aan de gang zijnde rechtszaak over de eigendom van een stuk grond van zijn familie dat de overheid ongeldig verklaarde en slaagt hij er niet in aannemelijk te maken dat de juridische procedures niet gevolgd werden of dat hij onrechtvaardig behandeld werd.

Uit wat volgt blijkt dat verzoeker er niet in slaagt voormelde vaststellingen met concrete argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in de hoger weergegeven argumentatie hoofdzakelijk beperkt tot het herhalen van en het volharden in het vluchtrelaas en van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van blote beweringen en vergoelijkingen en het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de commissaris-generaal die duidelijk steun vinden in het administratief dossier, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht.

2.3.7. Verzoeker ontkent dat er sprake zou zijn van manifest tegenstrijdige verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en bij het commissariaat-generaal. Hij haalt aan dat bij zijn interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken de nadruk werd gelegd op zijn reisroute en zijn gezondheidsproblemen en dat hij het pas tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal over zijn vrees voor terugkeer naar Georgië en de reden daarvan had. Hij zit dit niet als tegenstrijdig, doch eerder als een aaneenschakeling van problemen welke met zijn verzoek om internationale bescherming te maken hebben.

De Raad wijst erop dat bij aanvang van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken aan verzoeker werd duidelijk gemaakt dat hij de waarheid diende te vertellen en dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat het verzoek om internationale bescherming wordt verworpen (administratief dossier, vragenlijst, verklaring voorafgaand aan vragenlijst). Verzoeker was derhalve perfect op de hoogte van de noodzaak een correct feitenrelaas naar voren te brengen. De Raad bemerkt verder dat uit het verslag van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekers verklaringen aan hem werden voorgelezen in het Georgisch, waarna hij het voor akkoord ondertekende en waarmee hij uitdrukkelijk bevestigde dat zijn verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (vragenlijst, p. 2). Zij het overigens nog bemerkt dat verzoeker bij de aanvang van zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal gevraagd werd naar het verloop van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken en dat hij stelde dat het goed was verlopen, maar dat hij het kort moest houden, dat ze hem onderbroken hebben en zeiden dat hij niet zoveel mocht vertellen en dat alles tijdens het "*groot interview*" moest verteld worden (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 2). Een loutere verwijzing naar de korte duur van het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken kan niet volstaan om de in de bestreden beslissing vastgestelde tegenstrijdigheden in een ander daglicht te stellen. Immers, hoewel de vragenlijst ingevuld bij de Dienst Vreemdelingenzaken weliswaar niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoeker niettemin worden verwacht dat hij de kernelementen van zijn asielrelaas op een correcte en volledige wijze weergeeft. Aan verzoeker werd, zo weze herhaald, de noodzaak medegedeeld dat hij de vragen zo correct mogelijk moet beantwoorden en dit met alle bewijselementen waarover hij beschikt, evenals de risico's

die hij loopt indien deze raadgevingen niet worden opgevolgd (vragenlijst, verklaring voorafgaand aan vragenlijst). Daar verzoeker dit document heeft ondertekend, kan worden vastgesteld dat hij perfect op de hoogte was van het feit dat het afleggen van leugenachtige en onvolledige verklaringen een terugleiding naar zijn land van herkomst kon impliceren. Verder blijkt nergens uit deze vragenlijst dat verzoeker een tijdslimiet werd opgelegd binnen dewelke hij zijn asielmotieven diende uiteen te zetten en werd hem bij de invulling van voormelde vragenlijst bij vraag 3.5 de gelegenheid geboden zijn asielrelaas zelf te vertellen (*"Geef kort een overzicht van alle feiten die hebben geleid tot uw vlucht uit uw land van herkomst"*), zonder dat dit door enige bijkomende vraagstelling werd gestuurd. Op deze vraag 3.5. antwoordde verzoeker uitdrukkelijk en ondubbelzinnig dat de enige reden waarom hij Georgië heeft verlaten, zijn medische problemen zijn, dat hij er niet vervolgd werd, noch andere problemen had en dat hij gewoon gered wil worden en verder wil kunnen leven. Bij vraag 3.3. gaf verzoeker ten andere aan dat hij in 2011 lid was geweest van de jongerenafdeling van Georgische Droom maar dat dit geen verband houdt met zijn vrees voor terugkeer. Door het geweer plotsklaps van schouder te veranderen tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal en daar politieke motieven aan te halen als reden van vertrek uit Georgië, is dan ook allerm minst ernstig, is manifest tegenstrijdig met de eerdere verklaringen bij de Dienst Vreemdelingen zaken en doet op zich reeds afbreuk aan de geloofwaardigheid van het voorgehouden asielrelaas. Dat de procedure bij de Dienst Vreemdelingen zaken een andere finaliteit heeft en dat aldaar gevraagd wordt om het relaas kort samen te vatten, vormt in het geheel geen verklaring voor het feit dat verzoeker voor de Dienst Vreemdelingen zaken en voor het commissariaat-generaal dermate tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aflegde omtrent de reden voor vertrek, een wezenlijk kernelement in zijn relaas.

Zowel bij confrontatie met deze tegenstrijdigheid tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal (notities, p. 8), alsook in onderhavig verzoekschrift houdt verzoeker voor dat hij tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingen zaken bang was omdat zijn gezin, meer bepaald zijn tweede echtgenote en verzoekers drie kinderen, nog in Georgië was en hij schrik had dat hen iets zou overkomen, waardoor hij zijn problemen toen beperkte tot zijn gezondheidsproblemen. De Raad stipt aan dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een dermate essentieel en frappant element als de reden voor zijn vlucht niet (volledig) zou hebben vermeld. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn verzoek om internationale bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Bovendien werd verzoeker er bij de aanvang van zijn interview bij de Dienst Vreemdelingen zaken op gewezen dat hij de waarheid dient te vertellen, dat valse of onjuiste verklaringen tot gevolg kunnen hebben dat zijn verzoek om internationale bescherming wordt verworpen en dat hij niet diegenen mag geloven die hem aanraden om feiten toe te voegen, uit te vinden of anders voor te stellen. De vaststelling dat verzoeker ook na deze raadgevingen niettemin besloot bewust foutieve verklaringen af te leggen omtrent de directe vluchtaanleiding uit Georgië doet dan ook ernstig afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van verzoeker. Op een verzoeker om internationale bescherming rust de verplichting om van bij de aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen voor de asielinstanties, zodat deze kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Aan het feit dat iemand zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen, is bovendien inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan men de bescherming vraagt. Verzoeker kan zich dan ook niet verstoppen achter de bewering dat hij uit schrik voor zijn familie, die toen nog in Georgië verbleef (zoals blijkt uit stuk 5 gevoegd bij het verzoekschrift), zich tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingen zaken tot zijn gezondheidsproblemen heeft beperkt en expliciet aangaf niet vervolgd te worden in Georgië.

2.3.8. Verder kan er geen geloof gehecht worden aan het incident waarbij verzoeker zodanig in elkaar geslagen werd dat elk ledemaat van zijn lichaam gebroken was. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande terdege als volgt overwogen:

“Na deze confrontatie tijdens uw persoonlijk onderhoud beweerde u dat u in Georgië zodanig in elkaar geslagen werd dat elk ledemaat van uw lichaam gebroken was. Wanneer u gevraagd werd waarom u zulke zwaarwichtige feiten pas op het einde van het persoonlijk onderhoud vermeldde, antwoordde u in de war te zijn en met uw gedachten ergens anders te zijn (p.8). Na vijf minuten pauze werd er u nogmaals om verduidelijking gevraagd. U ontkende uw eerdere verklaringen en verklaarde dat u wel gezegd had dat uw ledematen gebroken waren, maar niet dat u in elkaar geslagen was. Vervolgens gaf u toe dat u wel gezegd had dat u in elkaar geslagen was, maar niet dat dit door de politie kwam (p.9). Uw verklaringen met betrekking tot het al dan niet gewelddadige breken van al uw ledematen zijn inconsistent. Bovendien kan er verwacht worden dat u een dergelijk zwaarwichtig feit tijdig in de procedure vermeldt. Dat u dit naliet doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Er kan ook aan dit incident dus geen enkel geloof gehecht worden.”

De Raad treedt de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat kan verwacht worden dat verzoeker van een dergelijk zwaarwichtig feit eerder tijdens het persoonlijk onderhoud melding zou hebben gemaakt en dat zijn verklaringen dienaangaande inconsistent zijn. Verzoeker komt in zijn verzoekschrift niet verder dan te stellen dat zijn verklaring inderdaad onduidelijk is maar dat de verwerende partij te kort door de bocht gaat door deze verklaring te bestempelen als afbreuk doende aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Hij werpt op dat de onduidelijkheid misschien kan opgehelderd worden aan de hand van een medisch attest, maar hij blijft – tot op heden – in gebreke enig medisch document voor te leggen in verband met de beweerde breuken van zijn ledematen.

2.3.9. Verzoeker maakt vervolgens geenszins aannemelijk dat zijn vertrek bij Georgische Droom aan de basis lag van zijn arrestatie wegens het bezit van cannabis, noch slaagt hij erin aan te tonen dat hij onterecht veroordeeld werd of dat de strafmaat onredelijk was. In de bestreden beslissing wordt terecht als volgt gesteld:

“Voort beweerde u ten aanzien van het CGVS dat er een direct verband is tussen uw vertrek bij GD en uw arrestatie door de politie omwille van het bezit van cannabis. Bij het CGVS verklaarde u dat al uw problemen begonnen zijn na uw vertrek bij GD (p. 5, 7) en situeert u de arrestatie tien dagen na het verlaten van de partij. Aangezien u beweerde zich in 2011 bij de partij te hebben aangesloten en na anderhalve maand reeds gestopt te zijn, situeert u deze arrestatie dus ook omstreeks 2011. Bij DVZ verklaarde u echter dat u in 2018 gearresteerd werd, zei u niets over GD of een onterechte veroordeling en had u het over 1 dag in de cel en een boete van 500 lari (vragenlijst CGVS, 3.1, 3.2). De inconsistenties tussen uw verklaringen bij DVZ en CGVS doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw relaas. U maakt niet aannemelijk dat uw vertrek bij GD aan de basis ligt van uw arrestatie wegens drugsbezit.

In 2011 werd u gearresteerd wegens het bezit van cannabis. U beweert dat u geen cannabis op zak had, maar u brengt geen elementen aan die zouden kunnen staven dat u onterecht veroordeeld werd. U legt geen enkel document voor met betrekking tot deze veroordeling. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u onterecht veroordeeld werd. Zoals gezegd kan geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering dat u onterecht werd geïntervieerd omwille van het stopzetten van uw beweerde politieke activiteit door GD. U bracht twee dagen in de cel door in afwachting van uw proces, waar u werd veroordeeld tot een geldboete van 1000 lari (€ 267,53 aan de actuele wisselkoers). U toont niet aan dat dit een onredelijke strafmaat is. Wat betreft de dubbele betaling van uw boete en het blokkeren van uw rekeningen moet opgemerkt worden dat uit uw relaas blijkt dat het ministerie van justitie uw rekeningen onmiddellijk deblokkeerde nadat de fout opgemerkt werd. U probeerde achteraf niet het teveel betaalde bedrag te recupereren (p.7). U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat er meer aan de hand is dan een louter administratieve fout.”

Verzoeker tracht de tegenstrijdigheid in aangegeven data voor zijn arrestatie, na zijn vertrek uit de jongerenafdeling van Georgische Droom, te weten 2018 bij de Dienst Vreemdelingenzaken (vragenlijst 3.1 en 3.2) tegenover 2011 bij het commissariaat-generaal (notities, p. 5) te verschoenen door zich te beroepen op zijn gezondheidsproblemen en het in de war zijn tijdens het persoonlijk onderhoud. Hiermee slaagt verzoeker er evenwel geenszins in een verklaring te bieden voor het toch wel grote verschil van zeven jaar tussen zijn opeenvolgende verklaringen over wanneer hij, na slechts anderhalve maand lid te zijn geweest, Georgische Droom verliet en waarna hij, zo hij zelf aangaf, werd gearresteerd voor vermeend cannabisbezit. Verzoeker brengt tot op heden ook geen enkel medisch attest bij, waaruit zou kunnen blijken dat hij niet in staat is coherente verklaringen af te leggen en de enkele verschoening in de war te zijn geweest vermag de tegenstrijdigheid die manifest is, draagkrachtig en steun vindt in het administratief dossier, niet te weerleggen. Het klopt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud aangaf in de war te zijn, maar dit had specifiek betrekking op zijn (laattijdige) verklaring dat tijdens een

incident elk ledemaat van zijn lichaam werd gebroken (notities, p. 8). Nog los van het jaartal zitten er nog meerdere andere tegenstrijdigheden tussen zijn opeenvolgende verklaringen aangaande zijn arrestatie wegens bezit van cannabis, onder meer over het aantal dagen dat hij vastzat en de grootte van de boete. Door in het verzoekschrift plotsklaps aan te geven dat hij zich tweemaal bij een politieke partij heeft aangesloten in 2011 en 2018, dat hij diverse malen een boete kreeg en diverse malen één of twee dagen in de cel zat, geeft verzoeker slechts *post factum*-verklaringen, die haaks op zijn eerdere verklaringen staan en die iedere ernst ontharen.

Verzoeker blijft voorts bij zijn verklaring afgelegd tijdens het persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal dat hij onterecht veroordeeld werd en dat de strafmaat onredelijk was, maar blijft nog steeds in gebreke enig document met betrekking tot de vermeende veroordeling voor te leggen, waaruit een onterechte beoordeling en een onredelijke strafmaat zouden kunnen worden afgeleid. Verder slaagt verzoeker er nog steeds niet in aan te tonen dat de hem tweemaal aangerekende boete meer is dan een louter administratieve fout.

2.3.10. Tot slot treedt de Raad de commissaris-generaal bij waar deze stelt dat:

“Daarnaast verklaart u dat de overheid de eigendom van uw familie over een stuk grond in Tbilisi ongeldig verklaarde en er vervolgens appartementen op bouwde. Uw vader ging in beroep tegen de beslissing (p.6). De rechtszaak over deze grond zou nog aan de gang zijn. U legt geen enkel document voor om het bewijs van dit geschil te bewijzen. U slaagt er niet aannemelijk te maken dat u de juridische procedures niet gevolgd werden of dat u onrechtvaardig behandeld werd. U beweert dat de agent G.C. u dreigt te arresteren als u de klacht niet intrekt (p.6). U beweert dat G. u op alle vlakken probeerde te belemmeren en gaf als voorbeeld dat u een boete kreeg voor door het rood licht fietsen (p.6). Een verkeersboete is geen zwaarwichtig feit. U slaagt er niet in aannemelijk te maken dat u bij terugkeer naar Georgië gearresteerd zult worden vanwege uw vertrek bij GD.”

Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan te opperen en te beamen dat hij geen enkel document voorlegde, dan wel voorlegt, waaruit blijkt dat hij onrechtvaardig behandeld werd. Dat hij details over de politieagent in kwestie kon vertellen, doet hieraan geen afbreuk. Verzoeker blijft tot op heden in gebreke ook maar enig begin van bewijs aan te leveren aangaande de rechtszaak over de ongeldigverklaring van een stuk grond van zijn familie waarop verzoeker zijn carwash uitbaatte, zodat niet het minste geloof kan worden gehecht aan de bewering dat hij onrechtmatig behandeld is en dreigt gearresteerd te worden als hij de “klacht” niet intrekt.

2.3.11. Wat betreft zijn aangehaalde medische problemen, aderproblemen en een trombose, erkent verzoeker dat deze geen verband houden met de criteria van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. De Raad merkt op dat verzoeker zich voor de beoordeling van zijn medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure, meer bepaald het richten van een aanvraag voor een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, hetgeen verzoeker blijkens het verzoekschrift ook van plan is te doen.

2.3.12. De Raad beaamt tot slot dat het tot op heden enige voorgelegde document, te weten verzoekers paspoort, niets aan de beoordeling van het verzoek om internationale bescherming kan wijzigen. Zijn identiteit wordt immers niet betwist. Verzoeker werpt in het verzoekschrift meerdere keren op dat hij, ter staving van de door hem aangehaalde feiten, documenten zal trachten te bekomen en deze aan de Raad tijdens de terechtzitting voorleggen, maar dit voornemen blijft dode letter.

2.3.13. De vastgestelde tegenstrijdigheden, inconsistenties, onaannemelijkheden en vaagheden blijven onverminderd overeind en ondergraven op ernstige wijze het door verzoeker voorgehouden, beperkt politiek profiel en de daaruit voortvloeiende vermeende problemen.

Gelet op hetgeen voorafgaat, kan geen enkel geloof gehecht worden aan het vluchtrelaas en kan niet aangenomen worden dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.14. Gelet op bovenstaande vaststellingen kan het relaas van verzoeker niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Uit niets blijkt dat er heden in Georgië een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

2.3.15. Betreffende de aangevoerde schending van het vertrouwensbeginsel, merkt de Raad op dat het vertrouwensbeginsel kan worden omschreven als een van de beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelk de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid, of op toezeggingen of beloften die de overheid in het concrete geval heeft gedaan (RvS 6 februari 2001, nr. 93.104). Het vertrouwensbeginsel houdt in dat het bestuur de bij een rechtsonderhorige gewekte rechtmatige verwachtingen zo mogelijk dient te honoreren (RvS 28 januari 2008, nr. 179.021). Van een schending van het vertrouwensbeginsel kan slechts sprake zijn, indien aan drie voorwaarden is voldaan: het bestaan van een bestuurlijke vergissing, het ten gevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan de kandidaat-vluchteling en de afwezigheid van gewichtige redenen om het verleende voordeel terug te vorderen. Verzoeker zet niet *in concreto* uiteen op welke wijze aan deze voorwaarden zou zijn voldaan.

2.3.16. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoeker neergelegde documenten, en dat verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal de kans kreeg om de redenen van zijn verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit in aanwezigheid van zijn advocaat en met behulp van een tolk die het Georgisch machtig is. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.3.17. Uit wat voorafgaat blijkt dat in hoofde van de verwerende partij door de Raad geen beoordelingsfout kan worden ontwaard.

2.3.18. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

Bijgevolg heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de kennelijke ongegrondheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.19. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoeker geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

2.3.20. Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS